Ч. 263. Пятниця 8 грудня (25 падолиста) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Конференция провідників клюбових. — Сесия делеґаций. — З буджетової комісиї. — Італіяньско-турецка війна.

Вчера під проводом президента палати дра Сильвестра відбула ся конференция провідників клюбів. Посли Зайц і Немец внесли, аби перед другим читанем буджетової провізориї стануло на дневнім порядку справоздане о жаданях зелізничої служби. Внесеня того не принято, а та справа прийде евентуально під наради при кінци сесиї.

П. Міністер внутрішних справ домагав ся, аби перед сьвятами переведено ще перше читане закона о італіяньскім университеті, дальше законів фінансових і закона войскового. Що до нарад комісиї в справі службової прагматики, то правительство не може уважати ухвал тої комісиї можливими до принятя. П. Ґрос виступив з жаданем першого читаня податкових законів, аби запевнити покрите для видатків на цілі урядничого закона. Рівнож домагав ся, аби занято ся управильненем платні учителів.

Постановлено остаточно, аби послідне засідане перед сьвятами відбуло ся 19 або 20 грудня. Вибори до делеґаций відбудуть ся дня 14 с. м. на окремім засіданю о годині 6 вечером.

Самі делеґациї — як доносять віденьскі часописи — зберуть ся на коротку сесию для ухваленя буджетової провізориї між Рідзвяними сьвятами а Новим роком. В справі тої сесиї зібрала ся вчера перед полуднем в міністерстві справ заграничних під проводом ґр. Еренталя спільна рада міністрів, в котрій взяли участь оба спільні міністри, президенти обох кабінетів, міністрів скарбу австрийский і угорский і командант маринарки. Раджено насамперед над спільною буджетовою провізориєю.

В буджетовій комісиї по промові посла Дияманда, котрий обговорював справу каналів і застій в продукциї соли в Галичині та справу розділу горівчаного контингенту, промовляв іменем Чехів пос. Крамаж та заявив ся м. и. за внесенем пос. Вальднера, щоби передати 20 міл. корон краям на учительскі платні. Бесідник уважає однак виконане сего внесеня неможливим в теперішній фінансовій ситуациї без попередного порішеня нового закона про горівчаний податок та без підвисшеня того податку.

Чехи будуть голосувати за буджетом, бо хочуть уникнути стану ex lex і приміненя § 14. Чехи висувають на перший плян економічні справи; занятє становища в справах політичних буде можливе тільки по покінченю угодових переговорів. — Обговорюючи внесене п. Пахера заявив, що коли Німцям ходить о долю учителів в Чехах, то мусить зробити, аби ческий сойм був спосібний до праці; парлямент не мав права мішати ся до соймових справ. Ческа і німецка сторона мусить причинити ся до мира; мирне пожитє є потрібне для обох народів.

Опісля промовляли: пос. Масарик, котрий взивав до поборювання 14 §-у, пос. Фрідман, котрий обговорював справу каналів, п. Малік, що домагав ся реформи подружного закона в інтересі розведених католиків.

Пос. К. Левицкий, котрий обговорював становище Русинів і заявив, що Русини приневолені голосувати против буджетової провізориї.

Вкінци по закінченій дискусиї приступлено до голосованя і принято провізорию буджетову на перший піврік 1912 р. 29 голосами против 26.

Тими самими голосами принято заключену в предложеню повновласть до піднятя 76 міліонової позички на те, щоби покрити сплати загального державного довгу, що мають бути доконані 1911 р. та припадаючого на сю половину монархії уділу в надзвичайних видатках на армію і маринарку та 25,338.780 корон на сплату загального державного довгу і 109,200.000 корон на цілі будівельні і зелізничі інвестициї.

Принято також внесене пп. Колішера і Мастальки, аби послідну суму побільшити о

---

9)

З північної Африки.

(Після дра Штерна, Г. Зінґера, Нея і др.—зладив К. Вербенко).

(Дальше).

Ніхто й не прочував, що той Італіянець одержавши такий привилей, знайде в нім копальню золота. Попередними роками займав ся він нераз ловлею риб і видів при тім величезні маси тунів, котрі з весни підчас терла пливуть міліонами попри побережа та зрозумів зараз, який би то величезний можна мати дохід з ловлі тої риби. Яко найдогіднійше місце для заложеня стациї вибрав він малий кінчик землі, Сіді Дауд, на півночи Туніса, куди майже ніхто не заходив. Він розпочав роботу з трома своїми товаришами; вже в слідуючім році мав їх десять і лишив свому одинокому синови гарне майно. Сей знов працював жваво дальше, побудував великі будинки, котрі ще нині творять стацию і здобув собі в своїй вітчині, в Італії, титул ґрафа. Доробившись міліонового майна, помер він в сімдесяти роках минулого столітя. Его найстарший син Джузеппе Раффо надягнув зараз на себе офіцирский мундур італіяньскої ґвардиї і обняв разом зі своєю ріднею управу стациї Сіді Дауд, котру повів так зручно і успішно, що его так молоденька шляхотска родина зачисляє ся нині не лиш до найбогатших, але й до найзнатнійших в Італії. То, що Раффо в так коротким часі розбогатів, дало причину до всіляких дивних історий, котрі крутять ся головно около особи основателя. Бодай одну з них хотів би я тут розповісти.

Коли Раффо був ще бідним рибаком і шукав собі зарібку на побережу, розбила одного разу буря его лодку об остров Цімбалєтту, що лежить напроти Сіді Дауд, а его самого викинула на островець. Тут живив ся він спершу яйцями птиць, котрі шукав собі на скалах з наражанем власного житя. Але небавком не було вже що їсти і він обезсилений положив ся на березі і дожидав смерти. Аж ось побачив крізь сон якусь велику чорну масу, мов би якусь перевернену лодку, що плила до него; понад нею сьвітила ся якась ясна золота зьвізда, а понад сею уносила ся в довгій синій сукни Пречиста Діва. Образ той підпливав щораз близше і близше, аж наконець филї зачали так плюскати, що він аж пробудив ся. Пречистої Діви вже не було видко, зьвізди так само, але коло него на березі лежала величезна риба тун, котра мала на череві велику рану, з котрої кров спливала і риба внаслідок того згинула. Раффо живив ся тою рибою через кілька днів, аж наконець надплив якийсь корабель і забрав его.

Ґраф Раффо належить в італіяньскім народі до найздібнійших і найбільше люблених і єму то завдячую, що я прожив в Сіді Дауд кілька веселих днів і придивив ся добре, як то ловлять рибу туна і що з нею роблять.

Було то в послідних днях цьвітня 1902 р. Я сидів на широкій, тінистій Марині, головній променаді в Тунісі, перед каварнею Ґранд Готелю де Франс і попивав каву, коли нараз хтось з заду поклав мені руку на плече. Я оглянув ся борзо і побачив перед собою усьміхнене лице ґрафа Раффо. — „Ну, ловля риб розпочинає ся. Нині о 1 год. в ночи моя мала „Елізабетта“ випливає на море. Ви преці знаєте, де пароплави стоять. Коли хочете поїхати зі мною, то буде мені дуже приятно.

Сіді Дауд лежить на північно західнім кінци туніского заливу, близько рога Бона, тім кінчику Африки, що висунений найдальше на північ і котрого на цілім Середземнім мори найбільше боять ся, бо від того часу, коли об скали того рога розбила ся велика римска фльота підчас першої пунійскої війни, пішло там під воду множество кораблів і пропало неодно людске житє. За яких несповна пять годин поніс нас хороший малий корабель через туніский залив, що якось маґічно поблискував при сьвітлі місяця в повни.

Посніданши оглянув я місцевість. Сіді Дауд то поправді не кінчик ділеччини лиш островець. Пролив, який его відділяє від цілечини, єсть, що правда, лиш 50 метрів широкий і такий мілкий, що люди туди в брід

20 міліорів та дозволити на дальших 20 міліонів на доповнене телефонічної лінії.

За те відкинено внесене пос. Пахера в справі переказаня краєви 20 міл. корон на поправу учительскої долі 25 голосами против 14, а подібне внесене пос. Зайця 36 голосами против 10.

Внесене, яке поставив був посол Діямапд в справі боніфікаций, відкинено 27 голосами против 15.

Аґентил Стефані доносить: Вчерашний день був рішаючим для війни, бо очистив місто і сусідні оази з турецких войск і відпер їх від берегів, відтинаючи їх тим способом від можливости запровіянтованя і скінчив перший період війни, так, що дальше можуть вести ся лише партизантскі бої. Вчерашна борба тревала від 6-ої години рано до 9-ої вечером. Італіяньскі втрати не є усталені, однак поверх 10(людий є неспосібних до війни. Неприятель втратив кількасот убитих.

Зачували, що Росия переслала Порті ноту в справі отвореня Дарданелів і Босфору. Сей крок Росиї викликав велике враженє в Константинополи. Порта рішила ся відкинути домаганє Росиї що-до отвореня Дарданелів, бо тоді Росия мала би в Царгороді домінуюче становище.

N. fr. Presse доносить з Константинополя: В дипльоматичних кругах не заперечують права Порти замикати морский пролив перед евентуальним атаком фльот чужих держав. Однак не вільно наражувати на небезпечність невтральної торговлї через закладанє підводних мін, як то показало ся в нагоди випадку з пароплавом „Ізмаіл". З огляду на недосьвідченість турецких моряків в закладаню підводних мін, Англія мабуть прилучить ся до поглядів Росиї і Франциї в тій справі.

Новинки.

Львів, 7 грудня 1911.

— **Краєва Рада шкільна** іменувала в школах народних: О. Н. Кисілевского гр. к. катехитом в Городенції; М. Кораля уч. в Болехові, Ів Зелїньского уч. в Заліщиках управителями 2 кляс. шкіл: Пилїховского в Медици, Вл. Кржицкого в Гадинківцях; учительками 2-кл. шкіл: М. Літиньску в Бинові, М. Ленївну в Ролені; Л. Сивївну в Цеброві і З. Менкарску в Татарах.

— **З зелїзниці.** З причини морозів і трудности огриваня вагонів здержано з нинїшним днем аж до відкликаня рух воза Підволочиска-Хеб при поїздах поспішних ч. 3 і 4. — З причини переповненя стациї Підволочиска здержано приймане пересилок клоча і шмат для тої стациї від 7 до 16 с. м.

— **Руске Тов. Педаґоґічне у Львові** подає до відомости, що стінний календар на р. 1912 вже вийшов з друку. Календар сей є дуже красний, украшений рисунками артиста-маляра П. Косина.— Замовляти можна в канцеляриї Товариства у Львові ул. Мохнацкого ч. 12. — Цїна 60 с. за штуку. — Відпродавцям уділяє ся рабату.

— **Загальні збори „Українського Дому"** відбудуть ся в Збаражи дня 14 грудня с. р. о год. 12 в полудне в сали маґістрату з слїдуючим порядком дневним: 1) Вступне слово. 2) Вписи в члени товариства. 3) Вибір голови. 4) Вибір Виділу. 5) Вибір Комісиї надзираючої. 6) Внесеня членів. Сподїємо ся, що анї один зі сьвідомих Українців не полишить ся дома і всї прибудете на сей день до Збаража, щоби покласти підвалини під будову „Українського Дому" в Збаражи. — Комітет основателїв.

— **Дрібні вісти.** В рускій бурсї „Просьвіти" в Золочеві вибухли корости, котрої ученики набавили ся в лазни, до котрої ходили купати ся. — В Снятинї заведено водопроводи. Треба знати, що цїлий Снятин лежить на ґрунтї, де в споді єсть непропускальна глина і в наслідок того в цілім місті нема керниць. Води доставляють жерела на присїлку Каламутна віддаленім від міста на 5 кільометрів. Рада міста носить ся з замном завести також електричне осьвітленє. — Збанкротувала фірма Самуіл Юффе, склад блаватних товарів в Тернополи.

— **Дотепно викрутив ся.** На купця п. Б напав на ул. Сакраментюк якийсь розбишак, мабуть оден з тих, що то від кількох днів непокоять Львів таки добре а приложивши єму до голови бравнїнґ зажадав видачя гроший. На то п. Б. не зважаючи на револьвер крикнув до опришка: Ти дурню! Я такий дїд як і ти. От видиш іду позичити дві корони, як менї позичать, то дам тобі одну. На то відповів опришок: Меґай батяр!... а п. Б. не дав собі два рази говорити лиш пішов і так уратував свої гроші.

— **Упертий самоубийник.** Поїзд особовий, їдучий оногди з Хирова до Перемишля знайшов незби яку перешкоду в своїй їздї в упертім самоубийнику, котрий хотїв конче житє собі відобрати, що єму однак не удало ся. Якийсь Кароль Полячек, челядник римарский мабуть в наслїдок якогось розстрою нервового, зажив насамперед якоїсь отрої а коли то не помогло нїчого, він стрілив в себе з револьвера раз в голову і лиш легко зранив ся. Тодї стрілив другий раз, але й то не помогло нїчого. Полячек хотїв однак конче ростати ся з сим сьвітом і вскочив з поїзду, однак замість впасти під колеса і згинути, впав лиш на бік і — звихнув руку. Упертого самоубийника відставлено відтак до шпиталю в Перемишли.

— **Два случаї загоріня.** В домі ч. 5 при ул. Вроновских загоріли тамтої ночи в наслїдок того, що за скоро заткали піч мешкаючі там портьєр готелевий Гр. Матусяк, єго жінка і 4 дїтий. — Другий случай загоріня став ся в реальности при ул. Фірманьскій ч. 14. Загоріла там родина Корнфельдів зложена з 3 осіб. В обох тих случаях подала першу поміч поготівля ратункова, котра загорівших привела до притомности.

— **Руска бурса ремісниča.** Товариство „Руска бурса ремісничо-промислова" у Львові, завязане в 1898 р., дає від самого заснованя по нинїшний день приміщене і удержанє по части даром, по части за мінїмальною оплатою хлопцям, які вчать ся ремесла. Від скількости жертв залежало удержане хлопців, яких доси вийшло в сьвіт яко визволені челядники поверх 100. Та останними часами жертви майже цїлком перестали напливати, так, що Товариству грозить розвязане бурси і виповідженє хлопцям приміщеня із браку фондів. Та жаль нам хлопців бо нам потреба ремісників і тому ще раз у сім році відкликаємо ся до нашої П. Т. Суспільности з просьбою о поміч. Присилайте хочби і найменші жертви на адресу „Руска ремісничa бурса у Львові", ул. Руска ч. 20. Не дайте знидїти сїй так важній гуманітарній институциї!

переходять і осли переганяють. Островець обведений довкола будинками, великими робітнями і помешканями рибаків; там єсть двір, шпитал і мала каплиця. З далека виглядає то все мов би якась мала чотирогранна морска кріпость.

Двір єсть дуже просто збудований, але має богато комнат і всї дуже вигідно уладжені, бо властитель єго любить часто приймати у себе гості. На криші підниmає ся хороша вежа, з котрої видко на всї боки далеко на море; тут єсть ще завсїгди і кілька дальновидів. Тут на горі сидить також завсїгди один вартівник, котрий за помочию ріжнобарвних хоругов0к дає всїлякі знаки і так порозумiває ся з двома вартовими човнами, що стоять на яких кількасот метрів далеко від берега недалеко від великої сїти. Люди, що сидять на тих човнах, мають давати знати, коли можна вже рибу витягати.

Цїле уладженє коло Сіді Дауд опирає ся на тім, що туни, коли настає тепло, підходять тут в місяцях від цьвітня аж до початку липня дуже близько до берегів так, що перепливають коло них у віддалї що найбільше 300 метрів. В такій віддалї від побережа, де море єсть на 32 метри глубоке, єсть велика сїть, а поправді прямокутна сїткова скриня на 362 метрів довга і 35 широка, без дна і накривки, причіплена до дна моря більше як 500 якорями і тяжким камінєм, підчас коли горішну єї часть держать верх води порожні але задвені бочки і куснї корка. Цїла тота сїть єсть зроблена з трави гальфа (або альфа, ростина з того рода, що росте у нас в Коломийщинї і над Днїстром остянка паперичка; в Іспанії роблять з неї мати, коші, черевики, шнури, линви і т. п. а в найновійших часах зачали єї красити на чорно і уживати замістъ кіньского волосїня до випиханя матерацїв) а найтоньші єї нитки суть грубі як великий палець, найгрубші суть такі як кулак здоровенного хлопа. Цїла тота сїть, зі всїм, що до неї належить, коштує дрібничку бо лиш 200.000 корон. Поперечними сїтями єсть она подїлена на вісїм рівних комор. В тих поперечних сїтях суть пороблені двері, котрі можна легко отвирати і замикати. Послїдна найдальше на полудне вісїмнайцята комора називає ся „коморою смерти" (camera di morte). Она єсть зроблена з особливо грубих ниток і має в споді дно також з сїти. В одній із середущих комор є від тої сторони, що напроти берега, широкі двері а від полудневого рога тих дверий аж до берега, тягне ся по дні моря також сїть до замиканя. Риба тун, що іде завсїгди з півночи, паде на тоту замикаючу сїть, пливе відтак вздовж неї аж до згаданих дверий а відтак крізь двері до середної комори наставленої сїти; звідси перта вже самою природою щораз дальше на полудне або страшена вартівниками на човнах, запливає остаточно аж до „комори смерти".

Тут би сказати кілька слів і про саму рибу. Тун єсть то риба з рода т. зв. макрель, споріднених з нашим окунем. Она єсть зверха сталево-синя а сподом сріблисто сїра, буває звичайно 1—3 метри довга, але бувають і такі що довгі на 5 і пївшеста метра та важать 500 до 600 кільоґрамів, отже 10 до 12 сотнарів. На одного такого туна треба би великого воза і доброї пари коний, щоби єго завезти.

Аж коли бодай 150 риб заплило до комори смерти замикають єї остаточно з вартівників на човнах дають хоругвками знак тому, що розглядає ся з вежі. Більше як 700 не сьміє містити ся в тій коморі. Колиж би більше тунів заплило до сїти, то їх замикають до инших комор, аж поки комору смерти не випорожнять. Звичайно відбуває ся ловля тунів два або три рази на тиждень.

Не минуло було ще й три години від мого приїзду, як вже вартівник на вежі дав знати а сотки рибаків зібраних на березї аж крикнули з радости. То, бачите, кожде витяганє риб для тих людий велике сьвято — бо прецї чим більше зловить ся тунів, тим більший для них заробок.

В мить посїдали на лодки і веслуючи з цїлої сили опинили ся за кілька мінут коло комори смерти. Та й ґраф зі своїми гостями поплив туди на лодцї. Тепер почали люди витягати велику сїтку до гори, рівномірно зі всїх чотирох боків а при тім співали заєдно пісні до Пречистої Диви і накликували одні других додаючи собі взаїмно заохоти і сили. Через то тягненє посувають ся більші лодки щораз більше на середину а менші уступають ся одна по другій так, що остаточно остають ся лиш чотири найбільші. Сї чотири лодки творять тепер правильний квадрат; на кождій з них тягне яких 20 мужа. По середині сего квадрату поміж самими тунами гойдає ся малий човен, в котрім стоїть „раіс" т. є. найстарший рибак старий, костистий присадкуватий мужчина з двома помічниками. Тепер витягнули сїтку вже на стілько в гору, що єї дно віддалене від верхньої води не більше як на метр. Раіс дає тепер знак, щоби вже більше не тягнути. Співи і веселі крики притихають а сїтку причіпають тепер зі всїх боків величезними гаками до лодок.

(Дальше буде).

Вписуйте ся в члени Товариства. Річна вкладка всего 4 кор. Вписове 2 кор.

Рада Товариства.

— **О спадщину.** Вчерашна розправа в сензацийнім процесі против Белюховского і спільників розпочала ся відчитанем зізнань ґр. Анни Воляньскої, в котрих п. Воляньска каже, що з розмови з бл. п. Николаєм Воляньским набрала переконаня, що він иміряє записати своє майно єї дітем. З дром Остерманном і дром Шраттером не стрічала ся п. Воляньска ніколи особисто, отже й ніколи не робила їм — що до справи Боґуцких — ніяких предложень. В описї многих фактів і ходу інтересів, годять ся зізнаня ґр. Воляньскої зовсім з зізнанями переслуханого оногди сьвідка К. Пясецкого і з зізнанями Корнбліта. Ґр. Воляньска зізнала, що в часї недуги бл. п. ґр. Николая утруднювано їй з незвістних їй причин приступ до недужого, а коли єї і допущено, то уважано дуже на то, щоби сама з недужим не могла розмавляти. Пильнували єї і то або Белюховский, або хтось з родини Боґуцких.

По відчитаню зізнань ґр. Воляньскої приступлено до читаня ряду листів дра Остермана, Шраттера, Авшнітта, ґр. Дідушицкого і иньших. Відчитано також протокол з ревізиї доконаної у дра Остерманна і Шраттера. По відчитаню актів переслухано сьвідка дра Остерманна в цїли вияснення декотрих моментів із зізнан сьвідка Полляка а відтак предсідатель завізвав Полляка і настала конфронтация.

Цікаве сьвітло кинуло на справу вияснене дра Остерманна одної справи. Коли именно Шраттер залагодив справу Белюховского з Боґуцкими (о суму 200.000 кор.), мав Шраттер дістати 20.000 корон титулом заплати за посередництво. Полляк довідавшись о тім, упімнув ся у Шраттера о половину зиску, Шраттер відмовив заплати а тоді Полляк пішов до Остерманна з просьбою о посередництво. Тоді сказав др. Остерманн Поллякови, щоби ліпше дав спокій тій справі, коли не хоче дістати ся до кріміналу за участь у вимушуваню.

Господарство, промисл і торговля.

— **В справі дослідних піль.** Президия краєвого господарского товариства „Сільский Господар" подає до відомости інтересованих:

„Звертаємо увагу тих членів Товариства „Сільский Господар", що задля недостачі ваґонів тягарових відобрали зі стациї зелізничої аж в сих днях томасину і каініт, щоби сейчас ті погної розкинули на відміренім 8-аровім просторі призначенім на сіножати під дослідне поле, бо оно зовсім добре давати тепер ті оба погної на замерзлу землю не криту грубою верствою снігу. Навожене аж на весну не принесе бажаного висліду при першім покосї сіна а переховуване погноїв особенно каініту через зиму є дуже утяжливе бо дуже втягає в себе вогкість.

Дальше взиває ся всіх тих членів, що дістали сеї весни насіне на дослідні поля під управу пашних ростин як бураків, моркви, брукви, кіньского зуба, еспарзети, сераделї, люцерни, серґа, білої і шведскої конюшини а доси звіту не надіслали, щоби прислали як найскорше звіт з висліду управи до товариства, бо инакше будуть напятновані за свою байдужність і брак почутя обовязку.

Так само ті філії товариства, що переводили люстрациї досьвідних піль в своїм окрузї, зволять прислати звіт своїх люстраторів.

Інструкциї про дослідні поля пашних ростин під весняну управу будуть розіслані до філій і кружків ще в першій половині сеї зими з означенем реченця, поза котрий відтак зголошеня на дослідні поля не тудуть увзглядию вані. — Президия.

— **Комунікат краєвого Союза для збуту худоби з торгу на безроги у Відни дня 5 грудня 1911.**

Загальний згін виносив 18·308 штук

Безроги галицкі, молоді, легкі „Пріма"		90—104
„ „	тяжкі і товсті	104—110
„ „	середні і гірші	80—90

Тенденция: Загальний згін сего тиждня був від попереднього о 1197 штук більший. Мимо того попит був живійший і ціни поправились о 2—4 сот. на 1 клґ. живої ваги. Сподіваний є ще більший зріст цін.

Спілки приналежні до Краєвого Союза для збуту худоби доставили 1891 штук на 4002 штук, поданих через хліборобску Аґенцию для продажи худоби.

Телеґрами.

Відень 7 грудня. Рада державна. Посол Райцес зложив приречене посольске. Президент Сильвестер подав до відомости дві депеші, які одержав в справі перскій. Одна надана в Пері з підписом „Енджумен Саадет", а друга походить від президента „меджілісу" (парляменту). Обі протестують против поступованя правительства росийского і анґлійского, а виміреного против независимости Перзиї. Президент заявив, що обі ті телеґрами подає до відомости палати і відступає їх правительству з просьбою о предложене їх на будучій сесиї спільних делеґаций.

Відень 7 грудня. Коротка сесия делеґацийна в цїли ухваленя провізориї буджетової відбуде ся межи Різдвом а Новим роком.

Відень 7 грудня. Є. В. Цісар приймив вчера на довшій авдиенциї інспектора армії бар. Конрада-Гецендорфа.

Пекін 7 грудня. Б. Райтера доносить о уступленю реґента і додає, що цісарева вдовиця і цісар уділяють авдиэнций і виконують функциї церемоніяльні.

Льондон 6 грудня. „Morning Post" доносить з Шанґю: Збори делеґатів 14 провінций заявили ся за утворенем тимчасового войскового правительства з осідком в Нанкіні.

Тегеран 7 грудня. Утворила ся нова партия, котрої одинокою проґрамою єсть борба з Росиєю, скоро правительство до 24 годин не зможе спонукати росийске правительство до відкликаня войска з Персиї. — З Шірас, Іспагана і многих иньших місцевостий надходять депеші, з котрих виходить, що населене домагає ся виразно опору против Росиї.

Пекін 7 грудня. Цісарева вдовиця видала едикт, в котрім заявляє, що реґент з причини пануючого невдоволеня і розрухів в краю уступив. Едикт висказує готовість трону до вволеня бажаню населеня в справі репрезентацийного правлїня.

Надіслане.

Курс львівский.

Дня 6-го грудня 1911.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	689·—	696·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	440·—	446·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	548·—	553·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	450·—	460·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	—·—
Банку гіпотечного $4\frac{1}{2}$ прц.	98·80	99·50
$4\frac{1}{2}$% листи заст. Банку краєв.	98·80	99·50
4% листи застав. Банку краєв.	92·10	92·80
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
„ „ 4% льос в $41\frac{1}{2}$ літ.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	91·80	92·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·10	98·80
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$%	98·30	99·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·70	91·40
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	93·10	93·80
„ м. Львова 4% по 200 К.	91·50	92·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	103·—	110·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	74·25	80·25
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	47·50	53·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	79·—	85·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	37·50	41·50
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·38	11·50
Рубель паперовий	2·54	2·55
100 марок німецких	117·70	118·10
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).